

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2017/1737
Datum van uitspraak
29 juni 2017
Rolnummer
2016/AB/623

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000886771-0001-0011-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - ziekteverzekering
tegensprekelijk arrest
definitief

LANDSBOND DER NEUTRALE ZIEKENFONDSEN, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Charleroïsesteenweg, 145, appellant, vertegenwoordigd door mr. VERLEYSSEN Kjell, advocaat
te 9308 HOFSTADE (O.-VL.), Steenweg op Dendermonde 149,

tegen

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met zetel te 1150 BRUSSEL,
Tervurenlaan, 211, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. MOONEN loco mr. VAN BEVER
Marc, advocaat te 1850 GRIMBERGEN, Pastoor Woutersstraat 32 bus 7.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 12 mei 2016 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 8e kamer (A.R. 13/15708/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 23 juni 2016,
- de neergelegde conclusie,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 1 juni 2017, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen is de verzekeringsinstelling ziekte en invaliditeit van de heer B . Zij betaalde hem arbeidsongeschiktheidsuitkeringen van 5 mei 2000 tot een datum in het eerste semester 2005, die, op basis van het neergelegde dossier, niet met zekerheid kan vastgesteld worden. Bij een controleonderzoek, ingesteld door het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, bleek echter dat de heer B op 5 mei 2000 niet alle beroepsactiviteiten had stopgezet, zoals voorzien door de reglementering (artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op de verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen), maar verder een zelfstandige activiteit uitbaatte die hij reeds in oktober 1999 opgestart had.

Met een verslag van 12 juli 2005 betekende de Dienst voor administratieve controle van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering aan de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen een controleverslag, waarbij vastgesteld werd dat de heer B ten onrechte een bedrag van € 57.377,26 ontvangen had als arbeidsongeschiktheidsuitkeringen, dat moest teruggevorderd worden.

2.

Bij aangetekend schrijven van 28 juli 2005 heeft de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen de terugvordering van dit bedrag gevraagd. De heer B heeft tegen deze kennisgeving een beroep ingesteld bij de arbeidsrechtbank te Leuven. De behandeling van deze zaak werd door de arbeidsrechtbank te Leuven echter opgeschort omdat de heer B ook strafrechtelijk vervolgd werd. Deze strafrechtelijke vervolging leidde uiteindelijk tot een arrest van het hof van beroep te Antwerpen van 12 februari 2009, waarbij de heer B strafrechtelijk veroordeeld werd op basis van de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen. De heer B werd ambtshalve veroordeeld tot terugbetaling aan de Neutrale Ziekenfondsen Brabant en Limburg van de som van € 57.377,26.

3.

In de loop van de procedure heeft de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen - op een datum die niet gepreciseerd wordt - vastgesteld dat ingevolge de vastgestelde inbreuken de heer B ook ten onrechte gezondheidszorgen genoten had ten belope van een bedrag van € 14.289,43. In het kader van de procedure die hangende was voor de arbeidsrechtbank te Leuven heeft de Landsbond de terugbetaling van deze som gevorderd. Bij vonnis van 22 februari 2011 heeft de arbeidsrechtbank de heer B veroordeeld tot terugbetaling van deze som. De oorspronkelijke vordering van de heer B tot vernietiging van de kennisgeving tot terugvordering van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen werd ongegrond verklaard, met verwijzing naar het arrest van het hof van beroep te Antwerpen.

4.

De Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen heeft daarna gepoogd tot uitvoering over te gaan van het arrest van het hof van beroep te Antwerpen en van het vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven. Deze uitvoering bleek echter onmogelijk.

Bij schrijven van 1 juli 2013 heeft de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen aan de Leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering, overeenkomstig de procedure die daarvoor voorzien wordt door een Koninklijk Besluit van 3 juli 1976, gevraagd om vrijgesteld te worden van de inschrijving van de ten onrechte betaalde prestaties in de administratiekosten.

Bij beslissing van 24 oktober 2013 werd deze aanvraag gedeeltelijk gegrond verklaard. Voor wat betreft de ten onrechte betaalde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen werd de vrijstelling slechts toegekend voor de uitkeringen betaald tot einde februari 2001. De vrijstelling werd voor het overige geweigerd omdat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen sinds 2 maart 2001 in het bezit was van een bijdragebon van de heer B. waaruit zij had kunnen en moeten afleiden dat deze het werk hervat had en bijgevolg geen verdere aanspraak kon maken op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

Voor wat betreft de gezondheidszorgen werd de vrijstelling geweigerd heeft omdat de Landsbond het bedrag van de gezondheidszorgen nooit had ingeschreven op de bijzondere rekening voorzien door artikel 325 van het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996, en evenmin de heer B. aangetekend in kennis gesteld had van de terugvordering.

5.

Bij verzoekschrift van 23 november 2013 heeft de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel.

Bij vonnis van 12 mei 2016 heeft de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel de vordering als ongegrond afgewezen. Dit vonnis werd door de griffie van de arbeidsrechtbank ter kennis gebracht van de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen bij gerechtsbrief van 18 mei 2016, met verwijzing naar artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek.

Bij verzoekschrift van 23 juni 2016 heeft de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het verzoekschrift is regelmatig naar de vorm. Het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering betwist echter de tijdigheid van het hoger beroep. Het verwijst naar de kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief van 18 mei 2016, en stelt dat het op 23 juni 2016 ingestelde beroep laattijdig was.

Overeenkomstig artikel 1051 van het Gerechtelijk Wetboek bedraagt de termijn om hoger beroep aan te tekenen één maand te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of de kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek. Artikel 792, al. 2 van het Gerechtelijk Wetboek, dat voorziet in een kennisgeving van het vonnis bij gerechtsbrief, is een afwijking op de algemene regel dat de beroepstermijn slechts begint te lopen bij betekening ervan bij gerechtsdeurwaardersexploot. Artikel 792 is van toepassing op de zaken opgesomd in artikel 704, § 2 van het Gerechtelijk Wetboek. Daaronder vallen niet de betwistingen tussen de instellingen, belast met de toepassing van de wetten en verordeningen betreffende de sociale zekerheid, die vermeld zijn in artikel 580, 4° van het Gerechtelijk Wetboek.

De omstandigheid dat de griffier, ten onrechte, het vonnis toch ter kennis gebracht heeft bij gerechtsbrief overeenkomstig artikel 792 van het wetboek kan niet tot gevolg hebben dat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen niet meer over de beroepstermijn beschikt waarvan zij, bij een correcte toepassing van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, zou hebben kunnen genieten (cf. Cass. 28.02.2002, RW 2003-2004, 77).

Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

De Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen stelt dat, overeenkomstig artikel 327, §2 van het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de gecoördineerde wetten op de verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen, de vrijstelling van de inschrijving in de administratiekosten enkel kan geweigerd worden wanneer de onverschuldigde betaling "voortvloeit" uit een fout, een vergissing of een nalatigheid van de verzekeringsinstellingen. Aldus wordt de vraag gesteld naar de causaliteit tussen fout en "schade". Uit het arrest van het hof van beroep te Antwerpen blijkt, aldus de Landsbond, dat het onverschuldigd karakter van de betaalde uitkeringen het uitsluitend gevolg is van een fout van de heer B. Deze fout nam overigens een aanvang op 18 mei 2000, dit is voor de haar ten laste gelegde nalatigheid om verder uitkeringen betaald te hebben na ontvangst van de bijdragebon van de heer B, waaruit bleek dat deze het werk hervat of voortzet had. Dit arrest stelt met gezag van gewijsde vast dat de uitsluitende oorzaak van de onverschuldigde betaling de fout van de heer B is. Deze laatste is aldus, op basis van de regels van de equivalentie, ertoe gehouden om het geheel van de door hem veroorzaakte schade te vergoeden. Zonder de fout van de heer B zou de schade, zoals deze zich realiseerde, zich niet voorgedaan hebben.

Voor wat betreft de niet boeking van de terugvordering van de gezondheidszorgen op de bijzondere rekening stelt de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen dat het enkel gaat

om een administratieve onvolkomenheid, die niet de oorzaak is van de ten onrechte uitbetaalde kosten voor geneeskundige verzorging.

2.

Het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Het Rijksinstituut verwijst naar de wettelijke bepalingen, opgenomen in het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996 die een specifieke verantwoordelijkheid vastleggen voor de verzekeringsinstellingen in verband met de door hen ten onrechte uitbetaalde uitkeringen. Deze verantwoordelijkheid staat los van de fout, begaan door de verzekerde, die aan de oorsprong ligt van het onverschuldigd karakter van de betaling. Het Rijksinstituut wijst er in dit verband ook op dat, in tegenstelling met wat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen voorhoudt, het arrest van het hof van beroep te Antwerpen geen gezag van gewijsde kan hebben ten aanzien van een partij die niet in de procedure betrokken is.

Voor wat betreft de weigering tot vrijstelling van de inschrijving in de administratiekosten van de uitbetaalde gezondheidszorgen stelt het Rijksinstituut dat de eerste rechter in ieder geval terecht geoordeeld heeft dat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen niet aantoonde al het mogelijke in het werk gesteld te hebben om de onverschuldigd betaalde kosten van geneeskundige verzorging terug te vorderen.

3.

Overeenkomstig artikel 194, § 1, b van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen worden als administratiekosten van de verzekeringsinstellingen beschouwd de uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van de wet, met uitsluiting van de uitgaven die overeenstemmen met het bedrag van de ten onrechte betaalde prestaties, waarvan het niet terugvorderen als gewettigd is beschouwd onder de voorwaarden en volgens de regels door de koning bepaald.

De artikelen 322 en volgende van het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996 bepalen de regels die de verzekeringsinstellingen moeten naleven bij de terugvordering van de ten onrechte bepaalde prestaties.

Artikel 325 van het Koninklijk Besluit van 3 juli 1996 bepaalt het ogenblik waarop de onverschuldigd betaalde prestaties moeten geboekt worden op de bijzondere rekening, in functie van de wijze waarop de onverschuldigde prestaties zijn vastgesteld. Wanneer de onverschuldigde prestaties door de verzekeringsinstelling zelf worden vastgesteld, dan moet inschrijving gebeuren vóór het einde van het kwartaal volgend op dit waarin de verzekeringsinstelling die onverschuldigde betaling heeft vastgesteld (lid a). Wanneer de onverschuldigde betaling wordt vastgesteld door de Dienst voor Administratieve Controle van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering, dan moet inschrijving gebeuren binnen de twee maanden volgend op de kennisgeving, indien de vaststelling van de dienst niet betwist wordt (lid b). Wordt de vaststelling wel betwist, dan moet de inschrijving

gebeuren van zodra de verzekeringsinstelling kennis heeft van de gerechtelijke beslissing die gewezen is ingevolge de betwisting die zij ingeleid heeft voor de arbeidsrechtbank (lid 3).

Artikel 326 bepaalt dat, na inschrijving op de bijzondere rekening, de prestaties dienen teruggevorderd te worden binnen een termijn van twee jaar.

Volgens artikel 327, § 1 worden de bedragen van de ten onrechte betaalde prestaties die nog niet zijn teruggevorderd binnen drie maanden na het aflopen van de termijn bepaald in artikel 326, afgeschreven door ze als administratiekosten te boeken, tenzij vrijstelling van deze inschrijving wordt verleend.

Volgens artikel 327, § 2 kan de Leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle de verzekeringsinstellingen vrijstellen van de boeking als administratiekosten indien (a) de onverschuldigde betaling niet voortvloeit uit een fout, een vergissing of een nalatigheid van de verzekeringsinstelling; (b) de verzekeringsinstelling alle ter hare beschikking staande middelen, rechtsmiddelen inbegrepen, heeft aangewend om de terugbetaling te vorderen.

4.

Met betrekking tot de onverschuldigd betaalde uitkeringen heeft de leidend ambtenaar in de bestreden beslissing geweigerd vrijstelling te verlenen van inschrijving in de administratiekosten voor de prestaties betaald vanaf de maand maart 2001. Hij ging er vanuit dat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen, bij het ontvangen van een bijdragebon (wellicht in het statuut van de zelfstandigen) op 2 maart 2001 noodzakelijk moest weten dat de heer I geen einde gesteld had aan zijn activiteiten, en aldus geen aanspraak meer kon maken op prestaties. Door met miskenning van deze bijdragebon verder prestaties te blijven betalen tot het jaar 2005 heeft de Landsbond een fout begaan, die (mee) aan de oorsprong ligt van het feit dat vanaf die datum onverschuldigde prestaties werden betaald. Voor de onverschuldigd betaalde prestaties tot einde februari 2001 werd wel een vrijstelling verleend.

Het wordt niet betwist, en is ook niet betwistbaar, dat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen een tekortkoming begaan heeft door verder uitkeringen te blijven betalen. De Landsbond had bij het ontvangen van de bijdragebon de betaling onmiddellijk moeten stopzetten.

5.

Ten onrechte wordt door de Landsbond verwezen naar het gezag van gewijsde van het arrest van het hof van beroep van Antwerpen en de toepassing van de equivalentieleer, zoals die door de rechtspraak toegepast wordt bij het beoordelen van het oorzakelijk verband tussen fout en schade. Het hof van beroep te Antwerpen heeft zich enkel dienen uit te spreken over de vraag of, ingevolge de afwezigheid van aangifte van zijn werkhervatting, de heer B. een misdrijf begaan heeft, dat hem ertoe verplichtte de onverschuldigd

ontvangen prestaties terug te betalen aan de verzekeringsinstelling die deze prestaties betaald heeft. Het hof van beroep heeft zich direct, noch indirect uitgesproken of kunnen uitspreken over het feit of in de relatie tussen de verzekeringsinstelling en het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering die onverschuldigd betaalde prestaties ten laste moesten blijven van de administratiekosten van de verzekeringsinstelling, dan wel ten laste konden gelegd worden van het algemeen budget van de ziekte en invaliditeitsverzekering, door het verlenen van een vrijstelling van deze inschrijving. Er kan aldus geen sprake zijn van een gezag van gewijsde van het arrest van het hof van beroep.¹

6.

De equivalentieeler, door de rechtspraak ontwikkeld in het kader van de toepassing van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, houdt in dat de schadeverwekker ertoe gehouden is de volledige schade te vergoeden, die het gevolg is van zijn fout, van zodra vaststaat dat, zonder zijn fout, de schade zoals die zich voordeed, zich niet zou hebben voorgedaan, zelfs indien de schade mede veroorzaakt of verergerd wordt door een toevallige omstandigheid of door een fout van een derde. De equivalentieeler heeft aldus enkel betrekking op de omvang van de schadevergoeding waartoe de schadeverwekker gehouden is. Over de omvang van de schadevergoeding die de heer B. verschuldigd is, bestaat echter geen betwisting. Hij is juridisch verplicht alle schade te vergoeden die hij veroorzaakt heeft. Hij is daartoe ook veroordeeld. De toepassing van de equivalentieeler heeft echter nooit tot gevolg dat andere partijen, die mee aansprakelijk zijn voor de schade, vrijgesteld zouden zijn van de vergoeding van de schade die zij veroorzaakt hebben. In het voorbeeld, aangegeven door de Landsbond zal het feit dat de oorspronkelijke schadeverwekker voor het geheel van de schade aansprakelijk blijft, nooit tot gevolg hebben dat de aansprakelijke voor het ongeval dat zich voordeed tijdens het vervoer van het slachtoffer naar het ziekenhuis, vrijgesteld wordt van de verantwoordelijkheid voor de schade die hij verwekt heeft. Er is op dat ogenblik sprake van een aansprakelijkheid in solidum van beide schadeverwekkers.

De door de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen ingeroepen equivalentieeler (uitgewerkt in de rechtspraak) kan op geen enkele manier toegepast worden op de door de wetgever vastgelegde bepalingen die de tenlasteneming regelen van onverschuldigde prestaties, hetzij door de verzekeringsinstelling, het zij door het algemeen stelsel van de ziekte en invaliditeitsverzekering.

7.

Met betrekking tot de onverschuldigd betaalde gezondheidszorgen dient de bestreden administratieve beslissing bevestigd te worden in zoverre zij oordeelt dat het bekomen van een vrijstelling van de inschrijving in de administratiekosten, veronderstelt dat de

¹ Overigens belet het gezag van gewijsde in strafzaken, zoals dat besloten ligt in artikel 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, niet dat een partij in een later burgerlijk proces de mogelijkheid krijgt om elementen te betwisten, die uit het strafproces zijn afgeleid, in zoverre zij niet bij het strafgeding was betrokken of er niet vrij haar belangen heeft kunnen doen gelden. (Cass. 14.06.2004, *P & B*, 2007, 343; Cass. 19.06.2014, www.cass.be).

verzekeringsinstelling de terugvorderingsprocedure, zoals beschreven in artikel 322 en volgende van het uitvoeringsbesluit, gevolgd heeft. Uit geen enkel van de door de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen voorgelegde stukken blijkt op welk ogenblik deze vastgesteld heeft dat er ook onverschuldigde gezondheidszorgen werden betaald, dat deze daarop aansluitend de terugvorderingsprocedure onmiddellijk heeft opgestart en de onverschuldigde prestaties gezondheidszorgen heeft ingeschreven in de bijzondere rekening.

Verder moet met de eerste rechter vastgesteld worden dat het in ieder geval, wanneer zij een vrijstelling gevraagd van de inschrijving van de onverschuldigde betaling in de administratiekosten, het aan de Landsbond toekomt, om het bewijs te leveren dat aan de voorwaarden daarvoor moet voldaan zijn. Dit houdt in dat de Landsbond het bewijs moet leveren van het feit dat haar geen fout treft in de onverschuldigde betaling en dat zij alle mogelijke rechtsmiddelen heeft aangewend om de terugbetaling te bekomen. De Landsbond geeft geen enkele informatie over het ogenblik en de omstandigheden waarin de onverschuldigde betaling werd vastgesteld. Er is ook niet geweten op welke periode de onverschuldigde betaling betrekking heeft.

Uit de lezing van de aanvraag tot vrijstelling van de inschrijving in de administratiekosten van 1 juli 2013 lijkt alvast naar voren te komen dat het lang na het oorspronkelijk controleverslag van het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering is dat de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen zich gerealiseerd heeft dat de omstandigheid dat de heer B. nooit zijn arbeid had stopgezet ook repercussies had op diens verzekeraarbaarheid in het kader van de verzekering geneeskundige verzorging². Alles lijkt ook hier erop te wijzen dat het ingevolge een onzorgvuldigheid van de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen is dat nog gezondheidszorgen werden betaald voor een periode waarvoor er geen verzekeraarbaarheid meer was.

8.
Het hoger beroep is dan ook ongegrond.

Het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering vordert de veroordeling van de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen tot de kosten van beide aanleggen, telkens begroot op € 240,50. De eerste rechter heeft terecht opgemerkt dat in principe de rechtsplegingsvergoeding moet begroot worden volgens artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 26 oktober 2007 tot bepaling van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, vermits het een betwisting betreft tussen twee instellingen van sociale zekerheid. Het staat echter partijen steeds vrij een lagere rechtsplegingsvergoeding te vorderen. Indien de rechter weliswaar ambtshalve de rechtsplegingsvergoeding kan aanpassen in functie van de indexatie van het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding, kan hij geen hogere rechtsplegingsvergoeding toekennen dan deze die gevorderd wordt.

² wat nooit betwist werd door de heer Bovy noch door de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen en in ieder geval vaststaat door het vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven

Het hof veroordeelt de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen tot de rechtsplegingsvergoeding van € 240,50 voor de procedure voor het hof. Omdat geen beroep werd ingesteld tegen de vereffening van de kosten door de eerste rechter, kan het hof de kosten, zoals begroot door de eerste rechter, niet wijzigen.

**OM DEZE REDENEN
HET ARBEIDSHOF**

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

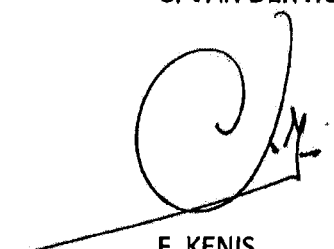
Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt de Landsbond van de Neutrale Ziekenfondsen tot de kosten van het hoger beroep, begroot in hoofde van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering op € 240,50.

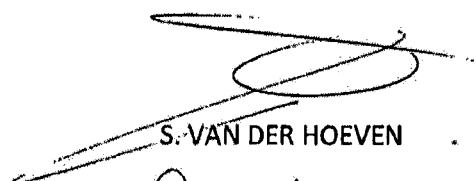

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

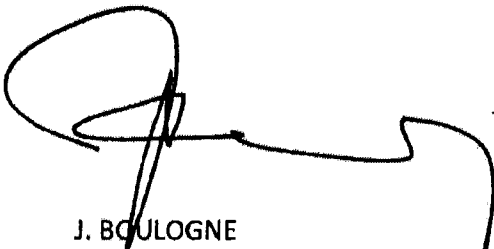
F. KENIS, raadsheer,
J. BOULOGNE, raadsheer in sociale zaken, werkgever,
A. LEURS, raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
bijgestaan door :
S. VAN DER HOEVEN, griffier.

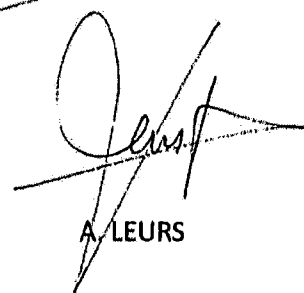
F. KENIS

S. VAN DER HOEVEN

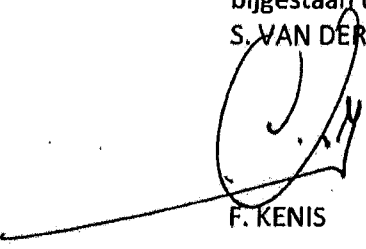
J. BOULOGNE

A. LEURS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 29 juni 2017 door:

F. KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
S. VAN DER HOEVEN, griffier.

F. KENIS

S. VAN DER HOEVEN

